

boven te waardeeren valt als een onopgesmukt, eerlijk geschreven relaas van een tocht, die niet uitsluitend van sportief belang is geweest, doch die ook als een manifestatie van onze volkskracht in het driemanschap, dat haar volbracht, moet worden gezien. Daarom zal dit verhaal, als alle teekeningen niet bedriegen, niettegenstaande beschrijvingen van latere ondernemingen met hetzelfde doel niet uitgebleven zijn en niet zullen uitblijven in de toekomst, zijn waarde behouden.

Uitstekende illustraties bevat het boek, waaronder vele, welke van algemeen belang moeten worden geacht. Het prettigste echter ervan is de echte Oud-Hollandsche eenvoud en trouwhartigheid, die eruit spreekt in dezen tijd van Amerikaansche reclame. Een Hollander in hart en nieren, die dit deed en schreef!

R. H.

J. SLAUERHOFF, *Clair-Obscur*. Palladium Uitgave. Arnhem, Hyman, Stenfert Kroese en Van der Zande, 1927.

THEUN DE VRIES, *Terugkeer*. Bussum, A. A. M. Stols, 1927.

Het is niet mogelijk uit de zeven hier bijeengebrachte gedichten een goeden indruk te krijgen van de toenemende verbreeding en verdieping van een zoo — althans voor onzen tijd! — buitengewoon productief dichter als Slauerhoff. Me dunkt, hij zelf moet deze bundeling niet heelemaal kunnen verantwoorden. Zijn talent is au fond vreemd aan een dergelijk eklekticisme, dat niet voor iederen dichter een wezenlijke beteekenis heeft, doch dat aan fragiele talenten een zeker relief verleent en sommige grootere gedichten op gelukkige wijze uit het geheel eener poëtische productie licht. Geen van beide is hier echter het geval. Voor ons ligt een willekeurig fragment van Slauerhoff's poëzie en dat valt uitermate te betreuren. Want geen onzer jongere dichters is naar zijn aard zoo weinig fragmentarisch in zijn werk als juist hij. Heeft hij uit eigen beweging aan deze steriele veraesthetiseering medegedaan of zich laten bepraten? Het moge een open vraag blijven; gedane zaken nemen nu eenmaal geen keer. Wij kunnen slechts hopen, dat de bundel snel uitverkocht raakt en de verzen weder in hun organisch verband worden opgenomen.

Wat men er thans van zeggen kan is dit: Slauerhoff blijkt hoe langer hoe meer onder de jongeren bijkans de eenige te zijn, die leeft uit een sterk onderbewust dichterschap, wiens verzen geen franjes, noch experimenten zijn, doch de zuivere, ongemengde voortbrengselen van zijn diepste natuur. Hij marchandeert niet met zijn talent en daarom is zijn werk van meer beteekenis dan dat van confraters, wiens formeele prestaties de zijne verre overtreffen. Slauerhoff zal nooit een volmaakt sonnet schrijven; niet, omdat hij het niet zou kunnen... als hij wilde. Maar, omdat hij niet willen kan, omdat de kracht, die zijn uitingen beheerscht, sterker is